

Sångpostillan - Första söndagen i Advent

Bidrag från Bengt Pleijel
2009-11-13
Senast uppdaterad 2021-11-22

Första söndagen i Advent

Dagens bön:

Låt oss be om nåden att kunna ta emot Kristus som vår konung –
Tystnad …

Herre Jesus Kristus, du som kommer i din kyrka –
uppväck med din kraft våra hjärtan så att vi med glädje kommer dig till mötes
och hälsar dig som vår konung.
Du som med Fadern och den helige Ande lever och råder från evighet till evighet.

Dagens budskap:

ETT NÅDENS ÅR. Unna dig glädjen att ta fram din bibel och läs om detta budskap i dagens texter,
(andra årgångens läsningar i psalmbokens evangeliebok): Sakarja 9:9-10, Joh. Upp. 3:20-22, Matteus 21:1-9, Psaltaren 24.

Alla texter ger oss detta framtidsperspektiv: Ett gott nytt år! Året kan bli gott, om vi lär oss ta kontakt med Jesus. Många vill hjälpa oss med det. Sakarja, den gamle profeten, sjunger om en konung som kommer till dig. Kung David spelar på harpa och sjunger en bibelvisa om ärans konung! Konungen själv bultar på kyrkdörren. Han vill komma in. Men han tränger sig inte på. Han vill att vi skall öppna inifrån.

Idag får vi också vara med om en folkfest. Lärjungar, tiggare, barn, åsnor fyller vår gudstjänst med Hosiannarop och lovsånger. Världens mest kände landshövding får vi också möta. Han inspirerar oss till ett personligt samtal med Jesus själv. Från det samtalet hämtar vi dagens sång. Det sista ord Jesus säger före korsfästelsen, får vara det första ord, som vi tar emot som vägledning för detta nya kyrkoår. Den som hör till sanningen lyssnar till min röst. Den rösten vill tala in förnyelse, friskhet, klarsyn, kraft i våra liv.

Dagens sång: Den som hör till sanningen lyssnar till min röst /:/ (Joh. 18:37) Melodi: Karin Braw.

Vill du höra Bengt Pleijel predika, Annika Pleijel läsa text och Bodil Landgren sjunga? Klicka här!

Dagens predikan:

Fyra ord från dagens texter blir fyra ljusord till oss: 1. Se, din konung kommer till dig.

(text: Sakarja 9:9-10).

Ropa ut din glädje, dotter Sion, jubla, dotter Jerusalem! Se, din konung kommer till Dig. Rättfärdig är han, seger är honom given. I ringhet kommer han, ridande på en åsna, på en ung åsnehingst. Jag skall förinta alla stridsvagnar i Efraim, alla hästar i Jerusalem. Krigets vapen skall förintas. Han skall förkunna fred för folken, och hans välde skall nå från hav till hav, från floden till världens ände.

Det är Sakarja som säger så. Profet är han. Och mycket gammal, cirka 2.540 år. Folkpensionär många gånger om. Vilken krutgubbe! Han sänder ett profetiskt framtidsfoto på en kung som kommer ridande in i Jerusalem. Sakarja säger att han har ett ärende just till dig. Överheten anhåller om visit hos undersåten. Se, din konung kommer till dig.

Fotot togs ca 520 f Kr. En märklig kung! Så helt annorlunda än andra härskare. Vi sjunger om honom i adventspalmerna:

”Ej kommer han med härar och ej med ståt och prakt” (Psalm 103:4).

Nej, han kommer i ringhet. ”En åsna honom bär som fridens furste är” (Psalm 104:2). Han kommer med fred, men han måste tydligen slåss för freden ty ”ondskan han förfärrar i all dess stolta makt” (Psalm 103:4). Han förintar stridsvagnar och bomber och vapen, ja, t.o.m. ”döden kan han tvinga” (Psalm 104:2). ”Han segrar när

han lider” (Psalm 103:4).

Sakarja säger att han skall påverka människor ända till världens ände. Det måste vara oss det gäller, ty det är ju där vi bor.

Dessa ord från Sakarja har man i Israel läst i fler århundraden. De var laddade med förväntningar. Man har lyssnat till dem, talat om dem, längtat efter att de skall uppfyllas. Det är denna stämning av förväntan, som fyller Jerusalem på Jesu tid. Denna förväntan vill nu fylla vår kyrka och våra hjärtan idag.

Ropa ut din glädje, dotter Sion, jubla, du dotter Jerusalem.
Se, din konung kommer till dig (Sakarja 9:9).

Och när vi tar emot honom, dras vi in i sanningen, det äkta, friska livet. Och då kan vi börja höra hans röst och uppfatta vad han – denne märklige och annorlunde konung - vill med oss.

Vi sjunger: Den som hör till sanningen lyssnar till min röst /:/

2. Se, jag står för dörren och bultar

(text: Joh. Upp 3:20-22).

Skriv till ängeln för församlingen i Laodikeia: ”Se, jag står vid dörren och bultar. Om någon hör min röst och öppnar dörren skall jag gå in till honom och äta med honom och han med mig. Den som segrar skall jag låta sitta hos mig på min tron, liksom jag har sekrat och sitter hos min fader på hans tron. Du som har öron, hör vad Anden säger till församlingarna!”

Det är Jesus, som säger så i episteltextern. Han står utanför kyrkporten i Laodikeias församling. Det är en av de sju församlingarna i Mindre Asien, som bibelns sista bok berättar om. På många sätt syftar den på den yttersta tidens folkkyrka (frikyrka?). Laodikeia betyder ”folket bestämmer”. Laodikeia är en bra församling, som inte vet om hur dålig den är.

Laodikeia är ingen öppen kyrka – dörren är ordentligt låst inifrån. Fönstren är stängda. Atmosfären känns tung. Människor sitter där självbelåtna och halvsover. Man slipper möta brinnande och hängivna kristna. Folk där är som folk är mest, varken kalla eller varma. Alla lever ett svenskt lagomliv. ”Lagom-ikea” kallar en del denna församling.

De ”bröstar sig” och säger: Jag är rik, jag har vunnit rikedom och saknar ingenting.

Jesu röst skälver av smärta: Du förstår inte att just du är eländig och ömkansvärd och fattig och blind och naken (3:17).

Jesus har svårt med denna församling. Mycket svårt. Han tycker den är ljum och äcklig. Han vill utspy den ur sin mun. Men det är märkligt med denne Jesus. Han som kan säga de nästan vilda orden om att utspy församlingen ur sin mun, han kan ge denna församling ord laddade av himmelsk kärlek. Han ger ord, som hjälper den till förnyelse och nystart. Överlevnadsreceptet är framför allt detta: Se, jag står vid dörren och bultar. Om någon hör min röst och öppnar dörren skall jag gå in till honom och äta med honom och han med mig.

I Laodikeia blir det så som Jesus sagt. Någon börjar lyssna, hör, öppnar. När porten öppnas kommer en man in. Det är Jesus själv som kommer. Det blir fest. En kärleksgemenskap. En måltid av bröd och vin. Tacksägelse. Innerlighetens gemenskap. Det blev stor glädje i den staden (Apg. 8:8).

Kan detta vara nedskrivet för vår skull? Det är inte kört, därför att någon hört vad som händer utanför dörren. Någon bultar. Man öppnar. Det kommer in en ny friskhet. Portar, öppna er vida! Höj er uråldriga dörrar! Låt ärans konung draga in (Ur dagens Psaltarpsalm 24).

Kan du känna kallelsen att vara Sanningens lyssnare? Det kan betyda mycket för många.

Vi sjunger: Den som hör till sanningen lyssnar till min röst /:/

3. Herren behöver dem

(evangelietexten: Matteus 21:1-9).

När Jesus och hans lärjungar närmade sig Jerusalem och kom till Betfage vid Olivberget, skickade Jesus i väg två lärjungar och sade till dem: ”Gå bort till byn där framme, så hittar ni genast ett åsne som står bundet med ett föl bredvid sig. Ta dem och led hit dem. Om någon säger något, skall ni svara: Herren behöver dem, men han skall strax skicka tillbaka dem.”

Detta hände för att det som sagts genom profeten skulle uppfyllas: Säg till dottern Sion: Se, din konung kommer till dig, ödmjuk och ridande på en åsna och på ett föl, ett lastdjurs föl.

Lärjungarna gick bort och gjorde så som Jesus hade sagt åt dem. De hämtade åsnan och fölet och lade sina mantlar på dem, och han satt upp. Många ifolkmassan bredde ut sina mantlar på vägen, andra skar kvistar från träden och strödde dem på vägen. Och folket, både de som gick före och de som följde efter, ropade: ”Hosianna Davids son! Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden!”

Man kan undra hur stämningen var i Jerusalem denna morgon. Man har förstått att Jesus skall komma. En del har redan träffat honom. Många har blivit berörda. Flera har blivit botade. Men annars var nog denna dag som alla andra.

Plötsligt händer det något utanför stadsporten, åt Betfagehållet till. Man ser en man som sitter på en åsna. Bredvid trippar åsnefärer. Fler och fler dyker upp. En hel folksamling följer med. Någon stämmer upp en sång, Israels kungssång: Hosianna Davids son! Det är Jesus från Nasaret som sitter på åsnan! Hosianna betyder: O, Herre fräls! Herre hjälp oss (Psalt 118:25).

Fler och fler möter upp och fler och fler stämmer in i sången. Det blir fest i Jerusalem. Man bryter palmkvistar och brer ut mantlar på vägen. Vi ser hur pojkar och flickor, tiggarna och de fattiga, män och kvinnor bara reser på sig, rätar på ryggen och sjunger lovsånger för Jesus Messias. Ja, det slår emot oss en sådan glädje. Och när folk ser oss svenskar, som står där lite blyga och osäkra på avstånd, ropar de till oss: Häng med, ni svenskar. De drar oss in i lovsång och dans och glädje. Det här gäller också, ni svenskar, ropar de. Säg till alla svenskar: Se din konung kommer till dig. Din konung, den som är starkare än alla rädsor och makter och trender.

Ja, många är glada. Gladast är nog åsnemamman och hennes föl. Vi ser hur stolta de ser ut. De har på morgonen stått där i stal bundna med ett rep och haft tråkigt. Plötsligt kommer ett par män dit, löser dem och tar dem därifrån. Han som äger åsnorna rusar ut och ropar: Vad gör ni? Tar ni mina åsnor? Men männen säger: Herren behöver dem. Och så har då gått iväg med åsnorna. (Eggehorn har en underbar dikt om åsnan. Den heter Hosianna och finns i Nyfikenhetsskolans Skaffereri. Tryck här så hamnar du där).

Vilken fin uppgift åsnan har: Att få bära ut Jesus till människorna. Och förmedla hans kärlek och glädje och kraft till alla ledsna, trötta och missmodiga. Men också idag finns det många som har åsnans uppgift. Vi kan se en del av dem i kyrkan idag. Prästen är en, kantorn en annan. Kyrkväktaren, kyrkvårdarna. Och den som just nu sitter bredvid dig och sneglar med sån värme på dig, måste nog vara en åsna. Och när folk undrar vad de har för sig får de svara: Herren behöver oss!

Du kan få en sådan uppgift. Det gäller bara att hålla dig nära Jesus och vilja höra ihop med honom. Han kommer med sanningen, det äkta, friska livet. Hör vad han säger. Det bor en befriande kraft i hans ord. Han löser dig från din blyghet, från dina rädsor, från trender och gruppträck och från hagalenskapen, som dollar och euron ger. Ja, från allt det som gör att du känner dig fångad och fridlös.

Men knuten, som binder åsnan, måste lösas. Jesus sänder två lärjungar till dig. De löser dig och för dig till Jesus. Ja, det är just detta Jesus vill med oss. Han vill lösa och befria oss. Sedan kan vi få vara hans redskap, som han använder för att befria andra. Då kan det hända att vi liknar Jesus i det att vår prakt är ganska ringa. Men i Jesu namn kan vi förmedla frid åt fridlösa och livets seger åt livströtta. Ja, det är mycket som kan hända när vi vill höra ihop med Jesus och höra hans ord.

Vi sjunger: Den som hör till sanningen lyssnar till min röst /:/

4. Den som hör till sanningen lyssnar till min röst

(text: Joh 18:36-37).

Jesus sade: ”Mitt rike hör inte till denna världen. Om mitt rike hörde till denna världen, hade mina följeslagare kämpat för jag inte skulle bli utlämnad åt judarna. Men nu är mitt rike av annat slag.” Pilatus frågade: ”Du är alltså kung?” Jesus svarade: ”Du själv säger att jag är kung. Jag har fötts och kommit hit till världen för denna enda sak: att vittna för sanningen. Den som hör till sanningen lyssnar till min röst.”

Orden i dagens sång hittar vi i dagens alternativa text. Pilatus och Jesus för där ett samtal med varandra. Dagens sång, som vi sjunger i denna predikan, är det sista Jesus säger, innan han släpas bort till korset.

Låt oss nu se vad som händer i detta samtal: Pilatus går in i pretoriet och startar rättegången mot Jesus. Jesus förs bunden inför denne mäktige landshövding Pontius Pilatus. Jesus blöder. Kläderna är trasiga. Han har blivit misshandlad.

När Pilatus ser Jesus, förstår han ingenting. Han ser inte ut som en upprorsmakare eller gerillaledare. Pilatus har aldrig sett en sådan fånge förut. Han har aldrig sett en sådan konung förut. Lugn, trygg, står Jesus där och möter Pilatus blick.

När Jesus kommer fram till honom, säger han: Är DU är judarnas kung? (18:33). Ordet DU är betonat. Är DU den som tänkt skaffa dig en kungatron?

Vad svarar Jesus? Jesus, som så ofta besvarar en fråga genom att ställa en annan fråga, säger: Säger du detta av dig själv eller har andra sagt det om mig? (18:34). Har du kommit på detta alldeles själv? Jesus, den anklagade, ställer frågor till domaren.

Rollerna är alldeles ombytta. Pilatus – orolig, nervös, vet inte vad han skall tänka. Jesus – lugn och trygg. Det är han som ställer frågorna. Inför denne osäkre, mäktige Pilatus börjar Jesus sedan tala om sitt rike:

”Jo, jag har ett rike. Men detta är så helt annorlunda än vad du tänker på, Pilatus.

Du tänker på riket, där makten utbredes med våld.

Man skramlar med vapen. Man ljuger och man hotar. Man förgör och man förstör.

Om det var ett sådant rike, jag hade, skulle ju mina anhängare kämpat för att jag inte blivit tillfångatagen.

Men nu är mitt rike inte av denna världen.

Den verkliga fienden finns inte i de romerska kasernerna. Den finns i era egna bröst.

Mitt rike liknar inte något annat rike på jorden. Det har inga geografiska gränser.

Det utbredes inte med vapenskrammel. Det har inga atombomber och inga hemliga poliser.”

Så är du dock en konung, utropar Pilatus.

Nästan mot sin vilja, säger han så.

Det finns ett majestätiskt lugn, en trygghet, en märklig utstrålning hos Jesus, som förvirrar Pilatus.

”Ja, Pilatus, du säger själv att jag är en konung.

Om du vill veta vad min kungamakt innebär, så kan jag tala om det för dig.

Min uppgift, som jag har fötts till och kommit hit till världen för, det är att vittna för sanningen.

Sanningen är inte teorier eller läror eller filosofiska spekulationer.

Sanningen är den gudomliga verkligheten.

Jag har kommit för att uppenbara Guds väsen, hans makt och kärlek.

Jag kan vittna om detta. Om vad som är Guds mening med livet.

Den som hör till sanningen lyssnar till min röst.

Pilatus verkar alldeles förvirrad. Han skakar av sig något, som börjar få makt över honom.

Det låg en makt i Jesu ord, som höll på att gripa Pilatus inifrån.

Vad är sanning? utropar han.

Fick han ett svar? Kanske han anade. Svaret stod två meter framför honom. Där stod han som vittnar om sig själv: JAG ÄR SANNINGEN (Joh 14:6)

Så nära sanningen. Och ändå så långt borta. Du ordbrukare! En jordbrukare plöjer, harvar, sår, skördar och gör mycket annat.

En ordbrukare stannar till och bearbetar vad han hört:

Idag hjälper jag dig med det med denna sammanfattning:

Fyra händelser var vi med om:

1. Först träffade vi en mycket gammal man. Han hade just fyllt 2.540 år. Sakarja hette han. Det är inte så många som kan skryta över att de träffat så gamla människor. Men tänk vad det är fint med äldre herrar. De har så mycket klokt att säga. Han lyckades trots sin höga ålder förmedla ett glädjeladdat och personligt budskap just till dig. Kommer du ihåg? Se, din konung kommer till dig (Sak 9:9-10).

2. Sedan hörde vi hur det bultade på dörren. Någon stod och frågade efter någon som kunde öppna dörren och släppa in honom. Denne Någon som öppnade var du. Och denne Någon som kom, var Jesus. Du kommer ihåg vilken fest det då blev i din församling.

3. Det tredje vi var med om var att träffa en massa folk, som sjöng och dansade och klättrade i träd och där var också fullt med åsnor. Och en av dem bar en kung. Det var jubel med många decibel.

4. Det sista vi fick lyssna till var ett personligt samtal mellan världens mest kända landshövding och kungars kung. Kungen fick landshövdingen att tänka till ordentligt. Allt detta vill hjälpa oss att växa och morgna som kristna.

1. Vi behöver lyssna till dem som har erfarenhet av Jesus.

De NY-heter vi får, när vi får rapport om det som är aktuellt, gör oss ofta trötta, ledsna.

De GAMMAL-heter vi får när vi träffar bibelns människor och lyssnar till dem, ger motmedel mot mörka, missmodiga, förlamande tankar …

2. Vi behöver stora gudstjänster med jubel och fest, med undervisning, som bygger upp och får oss att tänka.

3. Vi behöver hitta den personliga relationen med Jesus. Släpp in honom i församlingen. Släpp in honom i ditt inre kärleksrum, där du lär dig tala med Jesus om allt. Välkommen nästa söndag. Och välkommen varje söndag till <http://www.bibelskolan.com/> sångpostillevännerna träffas och fördjupas. Nästa söndag kommer Jesus att berätta om en kvinna som lär oss baka surdegsbröd. Jesus har tydligen en del bra saker att lära oss som gäller vårt vardagsliv. Du är väl nyfiken?

På <http://www.bibelskolan.com/> finns mycket spännande att hitta. Botanisera där. Börja med att kika in i skafferiet. Där hittar du bl.a nollornas värde. Du är väl nyfiken?

Får du reaktioner, tankar, frågor, ilskor, glädjor av denna predikan så hör av dig. Den anonyme man, som skrivit detta träffas här bengt@pleijel.se